

ne til at nedlægge offentlige institutioner endog på et svagt parlamentarisk grundlag.

Først da Socialdemokratiet og de involverede seminarier offentligt synliggjorde de juridiske og økonomiske konsekvenser, som forligspartierne havde bundet hinanden op på, medførte det de af ministeren til 3. behandling stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet opfatter dette som en klar indrømmelse. Der var åbenlyst belæg for kritikken. Lovforslaget får også som konsekvens, at der fjernes uddannelsespladser, 2 spor for Københavnsområdet. Endvidere bliver det sværere at blive lærer i København og Århus end i resten af landet.

Det er for Socialdemokratiet vigtigt under det videre forløb, at der sikres personalegrupperne lige vilkår, når en sammenlægning skal realiseres, ligesom det er vigtigt, at der foretages en pædagogisk afvejning af de læreresressourcer, der skal være på det enkelte seminarium. Ministeren har omtalt muligheden for en omstillingspulje, hvilket Socialdemokratiet gerne ser realiseret.

For så vidt angår forslaget om nedlæggelse og sammenlægning af børnehav- og fritidspædagogseminarier har Socialdemokratiet følgende bemærkninger:

Socialdemokratiet afviser enhver form for nedlæggelser og sammenlægninger af børnehav- og fritidspædagoguddannelsesinstitutioner. Socialdemokratiet ønsker opretholdt et decentralt uddannelsesstilbud på området for børn og unge og ønsker ligeledes uddannelseskapaciteten opretholdt på 1988-niveau, hvor socialdemokratiske fingeraftryk på finansloven sikrede 15 ekstra spor. Vi vender os kraftigt mod dels nedskæringer af uddannelseskapacitet og dels nedlæggelse/sammenlægninger af børnehav- og fritidspædagogseminarier.

Pædagogmangelen er veldokumenteret både fra ministeriets eget prognosemateriale og Kommunernes Landsforening samt de faglige organisationer.

I dag er der fuld beskæftigelse på pædagogområdet, og dertil kommer, at der på nuværende tidspunkt er 6.000 ikke-uddannede pædagoger i normerede pædagogstillinger.

Med uddannelseskapaciteten opretholdt på 1988-niveau vil der stadig i 1995 mangle 3.000 pædagoger stigende til 4.000 pædagoger i år 2000. Der er således intet belæg for indskrænkning hverken i kapacitet eller de fysiske rammer.

Lovforslaget er alene et udtryk for regeringens ideologiske felttog mod daginstitutionsområdet og dets uddannede personale. Regeringens krav om nedskæringer hviler endvidere på en forældet familiepolitik med en forestilling om, at kvinderne alene skal bære ansvaret for børnepasning. Regeringen tilsidesætter på denne måde de pædagogiske udviklingsperspektiver, som nutidens småbørnsfamilier stiller entydige krav om. Lovforslaget er udtryk for kortsigtet og snæversynet uddannelses- og familiepolitik.

På denne baggrund indstiller Socialdemokratiet lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*. SF mener, at det både ud fra uddannelses- og regionalpolitiske forhold er forkert at nedlægge eller sammenlægge seminarier, hvorved antallet af lærer- og pædagogseminarier bliver reduceret med henholdsvis 6 og 4. Læreruddannelsen skal ikke alene ansues ud fra et aktuelt behov for lærere til folkeskolen, selv om der fortsat er et behov for uddannelse af folkeskolelærere, hvilket de lave arbejdsløshedstal bl.a. viser.

For det første er der brug for lærere til voksenundervisningen, og hvad var mere naturligt end bl.a. at bruge lærerseminarier som uddannelsessted i den forbindelse?

For det andet vil der igen fra midten af 90'erne være et stigende behov for uddannelse af lærere, fordi forholdsvis flere lærere til den tid vil nå henholdsvis efterløns- eller pensionsalderen. Derfor burde der allerede nu ske en forøgelse af antallet af hold på lærerseminarierne, hvorved nogle af 2-sporseminarierne kunne blive 3-sporseminarier.

For de mindre (2-spor)seminarier kunne der opnås rationaliseringer og økonomiske besparelser ved et større samarbejde mellem de